Canon de rugăciune către Sfinţii cuvioşi mucenici din Sinai şi Rait

(14 ianuarie)

Sfinţii cuvioşi mucenici din Sinai şi Rait (14 ianuarie):

https://www.academia.edu/44925470/Sfin%C5%A3ii_cuvio%C5%9Fi_mucenici_din_Sinai_%C5%9Fi_Rait_14_ianuarie_

https://archive.org/details/sf.-din-sinai-si-rait/mode/thumb

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-din-sinai-si-rait

***

Materiale despre Sfinţii cuvioşi mucenici din Sinai şi Rait:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-muc-din-Sinai-%C5%9Fi-Rait-(14-ian)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Rait

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=rait

&&&

Troparul Sfinţilor cuvioşi mucenici din Sinai şi Rait, glasul al 4-lea: Dumnezeul părinţilor noştri care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi; ci, pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas 4

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-vă asemenea luminii, prin sihăstrie, prea fericiţilor, în chip lămurit v-aţi arătat dumnezeieşti la înfăţişare, prin vărsarea sângelui. Pentru aceasta vă veseliţi împreună cu sihaştrii lui Hristos şi cu mucenicii.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În marea lacrimilor voastre aţi înecat mai întâi, înţelepţilor, pe Faraonul cel înţelegător; iar pe urmă. Cu pâraiele sângiurilor, l-aţi omorât şi l-aţi trimis la piericiune.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dătătorul de lumină, Domnul luminând cu răbdarea nevoinţelor voastre, slujitori ai lui Hristos, aţi făcut luminoasă şi lămurită lupta voastră, strălucind mai mult decât razele soarelui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nici strâmtorarea, nici stăruinţa durerilor, nici desăvârşita depărtare de grijile lumeşti, nevoitorilor, nici năvălirea cea sălbatică a barbarilor nu v-au îndepărtat pe voi de la nădejdea de mai bine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Domnul, care după fire este întru totul Nemărginit, începe întru tine, Stăpână, făcându-Se Om, pentru milostivire, ca să mântuiască pe cei muritori, pentru negrăita Lui iubire de oameni.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget smerit slujind lui Dumnezeu, aţi zdrobit semeţia vrăjmaşului, fericiţilor, când aţi fost tăiaţi cu sabia şi omorâţi.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Uitându-vă, înţelepţilor, la veşnicia celor stătătoare, aţi lepădat minciuna celor nestătătoare şi trecătoare. Pentru aceea vă fericim, cuvioşilor mucenici.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Supunându-vă Legii celei dumnezeieşti, cu cuget încrezător, aţi omorât dulceţile trupului, prin înfruntare; şi acum nevoindu-vă, aţi ajuns la mărire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preasfântă, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, ale celor ce te fericim pe tine, ceea ce eşti fără de prihană.

Irmosul: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine înţelepciunea Tatălui cea Ipostatnică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nebiruiţi fiind de patimile trupului, aţi biruit pe vrăjmaşi şi omorâţi fiind cu sabia, prea fericiţilor, v-aţi mutat împreună către Viaţa cea cerească, bucurându-vă.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorându-vă de bunăvoie mai înainte de moarte, prin înfrânare, cuvioşilor, aţi primit de bunăvoie să fiţi omorâţi în chip cumplit de săbiile celor fărădelege, încredinţaţi fiind de viaţa cea de dincolo de moarte.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte miei v-aţi hrănit cu înfrânarea şi ca nişte berbeci aleşi aţi fost ucişi de ghiarele lupilor celor vărsători de sânge şi jertfă desăvârşită v-aţi adus, cuvioşilor, lui Hristos Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Preoţii şi bătrânii şi tinerii, care locuiau în Rait şi în Muntele Sinai, s-au făcut mucenici, vieţuind în chip cuviincios şi de moarte silnică murind.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Domnul Cel mai înainte de veci arătându-Se din Fecioară Prunc Tânăr şi făcându-Se Om, înnoieşte omenirea. Să-I cântăm lui: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-v-aţi Rai al desfătării, având în mijlocul vostru pom al vieţii, pe Domnul, care a primit ca pe o jertfă sângele vostru.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pâraiele sângiurilor împreunându-le cu curgerile lacrimilor voastre, purtătorilor de Dumnezeu, aţi înecat într-însele pe şarpele, cel cu multe chipuri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bunăvoinţa lui Dumnezeu v-aţi învrednicit a o vedea şi bucurie veşnică aţi luat, fericiţilor, în locul ostenelilor şi suferinţelor voastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născut-ai pe Dumnezeu mai presus de cuvânt şi de cuget şi ai rămas după naştere ca şi mai înainte de naştere, Fecioară, curată, de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ţie cu glas...

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Rupându-vă din legăturile străduinţelor lumeşti, prin nevoinţe, v-aţi dezlegat de cătuşele trupului prin moartea cea năpraznică şi v-aţi legat de Ziditorul cu dragostea cea nedezlegată.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătându-vă ca nişte munţi prin vieţuirea voastră cea înaltă, aţi supus sub picioarele lui Hristos pe cel ce ameninţa că va cuprinde cu puterea munţii şi toată zidirea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adăpaţi fiind cu apele lacrimilor, fericiţilor, rodiţi, ca un pământ bun şi gras, spicul de grâu al muceniciei, care se păstrează în jitniţele cele veşnice ale lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Adoarme valurile patimilor trupului meu cu rugăciunea ta cea neadormită, Fecioară şi nu mă lăsa să adorm în somnul cel prea greu al păcatului.

Irmosul: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat cu laude, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind străluciţi cu strălucirile înfrânării şi luminaţi cu sfinţitele lupte, mucenicilor, prea mărit v-aţi mutat către Strălucirea cea neapusă şi fii ai zilei v-ati făcut.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înstrăinându-vă de bunăvoie de dulceţile cele din lume, în chip minunat v-aţi unit cu Cel ce S-a arătat oamenilor în Trup, moştenind bunătăţile cele veşnice şi nepieritoare, cuvioşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeiescul Pavel şi Ioan, Teodul şi Nil şi după ei toţi cei ce au murit şi au vieţuit în chip prea mărit, pustnici şi lăudaţi mucenici, să fie fericiţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine, ceea ce ai purtat cu adevărat în pântece Mana vieţii, te-a preînchipuit în chip vădit de demult năstrapa cea purtătoare de mană. Bine eşti cuvântată tu între femei, prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniil...

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceata cea măreaţă a cuvioşilor, împodobită cu fapte bune sihăstreşti, arată astăzi pe toţi dănţuitorii dumnezeieşti, lăudând şi cântând lui Hristos: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înjunghiati aţi fost ca nişte miei, tăiaţi în bucăţi de săbiile barbarilor şi v-aţi adus jertfă desăvârşită Cuvântului, care S-a jertfit şi v-aţi sălăşluit în corturile celor întâi-născuţi, cântând: lăudaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Goi fiind de toată dulceaţa, cuvioşilor părinţi, aţi dezbrăcat pe vrăjmaşul cel rău, care a înşelat pe strămoşi; şi ca nişte luptători, primind veşmânt sfinţit, l-aţi îmbrăcat cu ruşine, înţelepţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iaraşi se deschide prin tine Raiul cel dintâi, de Dumnezeu dăruită Fecioară şi se duce înăuntru omul cel osândit întâi şi se îndumnezeieşte cu adevărat frământătura oamenilor, celor ce strigă: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată,..

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Veniţi să mărim cu glas mare, prin grăiri sfinţite, pe cuvioşii părinţi, care au vieţuit cu credinţă în Rait şi în Sinai şi în chip cucernic s-au nevoit.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât sunt de lăudate chinurile voastre cele sihăstreşti, ostenitorilor în lupte; cât de peste măsură de mari sunt luptele prin care aţi biruit pe înşelătorul. Cât de minunată este nevoinţa prin care, după Lege, v-aţi încununat.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Trupul şi sufletul v-aţi închinat Domnului, după cuviinţă şi sfinţindu-vă cu sudorile înfrânării, aţi uscat cu curgerile sângiurilor marea răutăţii barbarilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea voastră cea de Dumnezeu luminată, strălucind cu răsăriturile ostenelilor voastre cele pentru Hristos, fericiţilor, luminează cugetele tuturor cu harul Dumnezeiescului Duh, care lucrează toate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Se înspăimântează Heruvimii de Cuvântul cel ce şade pe dânşii în chip de negrăit, văzându-L Prunc ţinut în braţele tale cele de Maică, prea curată Stăpână, ceea ce eşti mai presus decât toată zidirea.

Irmosul: Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Sedealna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Arătându-vă ca nişte străini şi ca nişte trecători prin pustietăţi şi colibe făcându-vă, aţi sihăstrit cu adevărat, cuvioşilor şi împodobindu-vă goliciunea cu îmbrăcămintea faptelor bune, v-aţi asemănat Patimilor lui Hristos. Pentru aceasta aţi şi primit junghiere de la barbari.

Sedealna Praznicului Botezului Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce Se îmbarcă cu lumina ca şi cu o haină, Se îmbracă acum în apele Iordanului, Hristos, Dumnezeul nostru, pe care Îl mărturiseşte, de sus, împreună şederea pe scaun cu Tatăl, iar de jos, slava Domnului, care a venit peste Dânsul. Acesta este Cel ce ne luminează şi ne sfinţeşte pe noi.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a paisprezecea, Sfinţii cuvioşi părinţi ce s-au ucis în muntele Sinai.

Stih: Sabie este aicea, care multe omoruri a lucrat.
Iară cei ce au pătimit, bărbaţi, prieteni bunătăţii s-au aflat.
În această lună în a patrusprezecea zi,
Arătaţii părinţi de sabie se jertfi.

Aceştia dorind de viaţa sihăstrească, lăsând toate lucrurile lumeşti, locuiau în pustie, cu care împreună era şi fericitul Nil, carele fusese eparh în Constantinopol, carele şi cu puterea ştiinţei (fiind foarte învăţat) şi cu darul Sfântului Duh, foarte frumoase cărţi a scris, îndemnătoare spre nevoinţă, pomenind şi de viaţa şi prada şi uciderea acestor prea cuvioşi părinţi, de vreme ce aceştia s-au ucis de barbarii ce le zic vlemii, care din Arabia până la Egipt şi spre Marea Roşie se întind la pustie.

Şi mai-nainte cu mulţi ani pe vremea împărăţiei lui Diocleţian şi a lui Petru, patriarhul Alexandriei, s-au omorât şi alţii, care şi aceia sihăstreau în muntele Sinai. Că ieşind saracinii care locuiau şi ei în muntele Sinai, murind mai marele acestora, au ucis pe mulţi din sihaştrii, iară alţii scăpând la cetate, s-au arătat saracinilor noaptea pară de foc, arzând tot muntele şi para se suia până la Cer, care văzând saracinii s-au speriat şi lepădându-şi armele au fugit.

Deci, cei dintâi ucişi, erau treizeci şi opt, având multe răni pe trupurile lor, însă dintr-înşii s-au aflat doi vii: Sava şi Isaia, iar de cei ucişi, unora li se tăiase capete-

le de tot, altora se ţineau de o parte capetele în piele, alţii jumătate tăiaţi. pe care i-au îngropat aceşti doi părinţi, care au povestit şi cele ce s-au întâmplat.

Tot în această zi, pomenirea celor treizeci şi trei de părinţi ce s-au ucis la Rait.

Stih: Precum Rahil oarecând pe fii, iar acum pe părinţi,
Plânge Raito ca pe cei împreună de sabie jertfiţi.

Aceşti fericiţi părinţi se nevoiau şi petreceau pustniceşte, acolo unde erau cele douăsprezece izvoare de ape şi cele şaptezeci de steble de finic.

Deci, intrând trei sute de vlemi, în vase mari, şi trecând luciul Etiopiei şi viind la un loc, au aflat o corabie şi trecând în ţara faraniţilor, îi întâmpinară faraniţii şi au fost biruiţi de vlemi şi au pierit patruzeci şi şapte de bărbaţi. Iară vlemii luând femeile şi copii faraniţilor, au mers la cetate unde era biserica Sfinţilor părinţi, care închizând poarta îşi aşteptau moartea.

Deci, viind barbarii şi negăsind bani şi avere, i-au ucis pe toţi şi luând prada s-au dus să treacă şi neaflând corabia care o afundase podvoranii şi fugiseră, s-au umplut de mânie şi au junghiat pe toţi robii, asemenea şi ei s-au junghiat unii pe alţii.